

נועם משודאג

דברים - תשעה באב

ספר
נועם ישראל
על התורה
דברים

אמדות טהורות ונתיבות יושר מאידים ומזהידים מלהיבים ומנעימ"ם
מחיות ומשמחות נפש כל חי נובעות ונולות ממקור מים חיים נר ישראל"ל
מאת כבוד קדושת אדוננו מורנו ורבנו עטרת ראשנו ותפארתנו

מרן רבי **ישראל ניסן** זצלה"ה

בן הרה"ק המפורסם מופת הדור פועל ישועות בקרב הארץ

מרן רבי **דוד משה** זצלה"ה

מקדעטשניף

שהאיר אור תורתו בעיר **קדית גת** יע"א במשך יובל שנים

התודה והברכה

לבנו של כ"ק רבינו בעל הנועם ישראל זי"ע
כקש"ת מרן אדמו"ר מקרעטשניף – טשערנוביץ שליט"א
המקדיש מזמנו היקר להאיד עינינו בכל עיני הקונטרס
בלב ונפש חפצה,
ואף ערך ועמל ביגיעה רבה לברך מקחו של צדיק
ולראות את הקונטרס יוצא לאור כליל בהדרו.
יהי ה' אלקיו עמו ויאריך ימים על ממלכתו
עד ביאת גואל צדק בב"א.

יצא לאור על ידי

מכון "נועם ישראל"

רחוב האדמו"ר מחב"ד 5

שכונת רמות דוד

קרית גת

בכל עיני הקונטרס

יש לפנות להמו"ל

0583222323

כל הזכויות שמורות להמו"ל

בקניית כתבי יד הכותבים

ועדיכתם, הושקעו ממון רב

ויגיעה רבה, והינם רכושו הפרטי

של המו"ל.

ועל כן לפי דין תודיתו הק'

ולחבדיל לפי החוק הבינלאומי,

אסור לשכפל להעתיק לצלם

להתרגם לאחסן במאגר מידע,

לסדר או לקלוט בכל

דרך ובכל אמצעי אלקטרוני

אופטי מבני או אחר, כל חלק

שהוא מתוכן קונטרס זה, ללא

רשות מפורשת בכתב מבעלי

הזכויות.

עימוד ועיצוב

בדרך לספר

0527663579

פרשת
דברים
תשעה באב

פרשת דברים

ובמו שהיה אלל ב"ק אבי
אדמו"ר זי"ע, שאמרו לו
פעם על אחד שאינו מתנהג כשורה
ונריך להוכיחו על פניו, ונענה כ"ק
אאמו"ר זי"ע, אכן נריך להוכיחו,
אבל לא אני הוא שנריך לעשות
זאת, באמרו אין אני מנתח, כי
מרוצ אהבת ישראל שצערה זו
תמיד, לא יכול היה לראות צכלימתו
של יהודי.

אבן, זה היה דוקא באדם שידע זו
שהוא צוש צמעשיו, אבל כנגד
פושעים ואפיקורסים שלא היה הילוכס
צרות התורה, היה עומד ולוחס צכל
עוז ותעצומות, ולא ירא חת משוס
אדם.

ועל כן, כל זמן שהיה הדיצור
צתוכחתס, היה השי"ת
כמיסצ פניו ומעלים עיניו מראות,

אלה הדברים אשר דיבר משה אל
כל ישראל וגו' (א, א). צכל
מקוס צתורה שצאו דצריו של משה
רציו ע"ה לישראל, הוכר שס ה'
משא"כ כאן אלו דצריו של משה רציו
לצד, ולא הוכר שס ה'.

ונראה עוד, שכאן היה מדצר אליהס
דצרים פשוטים ודצרי תוכחה
ומוסר לתקן מעשיהס, ולא היו דצריו
צשמות וסודות התורה צצכל מצוות
התורה.

עוד יש לומר צטעס שלא הוכר כאן
שס ה', שצא לרמו כי דצרי
התוכחה והמוסר הנאמרים לעס
ישראל כלפי השי"ת, דרכס להאמר
צציכול שלא צפניו, כי הוא ית' אינו
חפץ לראות את צניו כשהס נכלמים
וצושים.

עד אשר הואיל משה צאר את
התורה הזאת, שם כבר הוזכר שם
ה', צאמרו ה' אלקינו דיצר אלינו
צחורצ לאמור (א, ה-ו).

הבו לכם אנשים חכמים ונבונים
וגו' ואשימם בראשיכם (א,
יג). וצרש"י הק' (ד"ה צראשיכם), ראשים
ומכוצדים עליכם, שתהיו נוהגין בהם
כבוד ויראה, למדנו מכאן, שהכבוד
והיראה שצריכים להיות לתלמיד לפני
רבו, צריכים לצוא ממילא, אפילו

צאופן שהרצ מתנהג צפשטות
וצרכות כלפי העם.

אבל הא דאיתא (כתובות קג:) זרוק מרה
צתלמידים, דהיינו שהרצ צריך
מעצמו לזרוק יראה ופחד על תלמידיו,
זה אינו צראוי לכתחילה, שהרי מרה
הוא לשון מרירות, וכשצריך הרצ מעצמו
ליירא את תלמידיו הרי זה יראה מרה.

וגם הרצ כמה שיוכל להתנהג יותר
צפשטות, עדיף ליה, וגם הנהגה
זו היא סגולה לאריכות ימים.

תשעה באב

איתא צגמ' (צגיה יג.) דאין מוסרין
ראשי פרקים צמעשה מרכצה
אלא לצד צי"ד, ולכל מי שלצו דואג
צקרבז.

צשו"ע (או"ח סי' א, ס"ג) ראוי לכל ירא
שמים שיהא מיצר דואג על חורצן
ציהמ"ק, דואג כזה הוא הראוי
למקור לו ראשי פרקים צמעשה
מרכצה.

נראה לפרש דענין הדואג המדובר
צזה הוא אותו דואג הכתוב

וַיֵּרְאוּ צְדִיקִים וַיֵּירָאוּ וְעָלְיוּ
 יִשְׁחָקוּ (תהלים נב, ח). אִפְשָׁר
 לפרש, ע"פ דברי הגמ' צמסכת מכות
 (מד:) על ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי
 יהושע ורבי עקיבא, שפעם אחת היו
 עולין לירושלים, כיון שהגיעו להר
 הזופים קרעו בגדיהם, כיון שהגיעו
 להר הצית ראו שועל שינא מצית קדשי
 הקדשים, התחילו הן צוכין ור"ע
 מנחק, אמרו לו מפני מה אתה מנחק,
 אמר להם מפני מה אתם צוכים, אמרו
 לו מקום שכתוב בו (במדבר א, נא) והזר
 הקרב יומת, ועכשיו שועלים הלכו בו
 (איכה ה, יח), ולא נצבה. אמר להן, לכך
 אני מנחק, דכתיב (ישעיהו ת, צ) ואעידה
 לי עדים נאמנים, את אוריה הכהן ואת
 זכריה בן יצרכיהו, וכו', אלא תלה
 הכתוב נבואתו של זכריה בנבואתו של
 אוריה וכו', עד שלא נתקיימה נבואתו
 של אוריה הייתי מתיירא שלא תתקיים
 נבואתו של זכריה, עכשיו שנתקיימה
 נבואתו של אוריה צידוע שנבואתו של
 זכריה מתקיימת וכו'.

ובבמו"ב צומנינו שרואים שכבר
 נתקיימו כל הסימנים

שנתנו חז"ל על הזמן של עקבתא
 דמשיחא שהוא צדור שצן דוד זא, על
 אף שעלם הסימנים הם דצרים קשים
 ורעים, מ"מ זה עלמו שנותן לנו את
 תקוותנו ומנחמנו בגלותנו.

וזוהו פירוש הפסוק ויראו צדיקים
 וייראו, אלו אותם הצדיקים
 שרואים ומצחינים בכל המתרחש
 לרעה, ויראים מתוקף וקושי הגלות,
 דמי יודע מה ילד יוס, הם כאותם
 התנאים שהיו צוכין, ועליו ישחקו
 הם הצדיקים שרואין בכך את
 הנחמה עם הגאולה המקווה
 העתידה לזמנא מכל אלו הצרות,
 והם כרצי עקיבא שהיה מנחק
 צראיית השועל, וסוף הדברים שהדו
 כולם ואמרו עקיבא ניחמתנו עקיבא
 ניחמתנו.

עוֹד יֵשׁ לְפָרֶשׁ, ע"פ דאיתא בגמ'
 (סוטה מט:) צעקבתא דמשיחא יראי
 חטא ימאסו, וע"ז אמר הכתוב ויראו
 צדיקים וייראו שיהיה להם יראת
 שמים ויראת חטא, ועליו ישחקו, אלו

הצני אדם שישחקו עליהם מתוך
שימאסו צעיניהם.

עוד יש לפרש הפסוק, ע"פ
מאמר חז"ל (סוכה נב), לעתיד
לצא מציאון הקצ"ה ליצר הרע
ושוחטו צפני הצדיקים וצפני
הרשעים, צדיקים נדמה להם כהר
גבוה ורשעים נדמה להם כחוט
השערה, הללו צוכין והללו צוכין
וכו'.

והרשעים שצמי חייהם לא ידעו
לירא מצוראם ולירא מן
החטא, על כן היה היצ"ר צעיניהם
כדצר של מה צכך וקל כחוט השערה,
כמו"כ גם לעתיד לצוא יהיה נדמה
להם כחוט השערה, והמה צוכין
ואומרים היאך לא יכולנו לכבוש את
חוט השערה הזה, כלומר למה לא
התגברנו עליו, שהרי הכל תלוי לפי
הרצון, וצודאי שעם הרצון היינו יכולים
לכבוש, דהלל הוא כחוט השערה.

וזוהו פירוש הפסוק ויראו צדיקים,
דמיירי על הצדיקים והרשעים
צחיים חיותם צעולם הזה, דהצדיקים
כשרואים את היצ"ר רודפם, אז
וייראו, הם יראים ממנו מאוד שלא
יכשלו צו, ומתוך יראתם נדמה הוא
להם כהר גבוה ויוצאים נגדו למלחמת
חרמה, ומשא"כ הרשעים ועליו
ישחקו, שמתוך שהיצ"ר קל להם
כחוט השערה, שאין מכירים צו כאיב
ושונא, על כן שוחקים הם על היראה
הזאת שיש לצדיקים.

דבמה שהיה הוא שיהיה (קהלת א, ט),
דכמו שנהגו צימי חייהם כך
הוא שיהיה להם לעתיד לצוא,
דהצדיקים שצמי חייהם יראו את
צוראם יראה גדולה שלא יחטאו
לפניו, על כן היה היצ"ר נדמה להם
כהר גבוה, שתמיד היו יראים שלא
יכשלו צו ולא ימסרו צידו, ולכן גם
לעתיד לצוא נדמה להם כך, וצוכין
ואומרים איך יכולנו לכבוש הר גבוה
כזה.

